

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ancilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

MENAPII. CAP. XXXIX.

MEnapiorum autem pelta rubra erat in alba parma, sed infra in eoalbo sub pelta canis lutei coloris, pedibus ad cursum quantum fieri possit, exporrectis, utero ad peltam verso, dorso parma superficiem speciantem.

VESONTES. CAP. XL.

VEsontes, qui sub illustri viro Magistro peditum militabant, parma habebant peltis quatuor cœruleis insignem, quadrangulari situ intra parma marginem & centrum dispositis: centrum autem in partes quatuor decussatum, quarum duæ albæ, cœruleæ duæ. Circa centrum coloris rubri circulus, & in parma ambitu alter itidem ruber conspicitur.

ANCILIA. CAP. XLI.

*Antonini
Pii numis.
mæ.* **E** Jusdem omnino significati Ancile est, cuius figura, ut ex veterumnummis habetur, ovalis est, ductu quidem oblongiore: quod, ne cui dubium relinquamus, ex Antonini Pii numo didicimus, ab cuius altera facie scuta tria una serie disposita, ea qua diximus figura conspicuntur, quibus inscriptio subjecta est, ANCILIA. In altero Antonini ejusdem numero scuta sex habentur anciliorum specie, ut paria duo, uno super alterum sublato, partem inferiorem ostentent, qua scilicet brachium insertatur: mox singula utrique pari appensa, que umbonem spicandum objiciant, in eum quem vides modum. Literæ nonnullæ in eo quem attrahayi numo detracta sunt, una excepta locutione, SUPERATO: ubi etiam duo prima elementa ita curta sunt, ut vix discerni ab oculatissimo quoque possint.

SAPIENTIA. CAP. XLII.

E A plurimum forma scuta sunt, quæ Palladi dedicantur: quamvis non negarim orbiculari etiam specie nonnumquam facta, cuiusmodi est Argolicus clypeus, quem Maro cum Phœbea consert lampade. Hieroglyphicum vero id esse plerique volunt, ut orbem indicare videatur, qui sub clypei specie regatur à sapientia. Quare Martianus Capella, qualisquis author est, ita de Pallade ait:

Hinc sibi dat clypeum sapientia, quod regat orbem.

PAVITATIO. CAP. XLIII.

*Quoniam
Medusa ca-
put inficte-
re in sa-
na verte-
rentur.* **D**E Medusa vero, quæ sit in umbone medio figurata idem sentit, quod in serpentis commentario diximus, ubi de Do-

entes in sa- mitiano loqueremur, qui Medusa signum gestare solitus est ad stuporem, quem affectabat de se inter mortales concitari. Martiani versus de Medusa:

Quod pavidum stupitet sapiens solertia vulgus.

DEFENSIO. CAP. XLIV.

ITa vero scutum pro defensione ponitur, ut milites eos ignominiose notari possim videas, qui plus salutis & spei in scuto, quam in gladio posuissent, Scipionis præcipue dictorio notum, cum militi, qui clypeum elegantius ornaret, dixit: *Non miror quod clypeum tanta ornari cura, in quo plus praediti statuas, quam in gladio. Scuto vero*

*Scipionis
dictum.*

